

DEN TUBE

Clubblad voor de leden van
TWC Asten

Nr.5
46e jaargang
Oktober 2020

REDACTIE

Ria de Jong
Jos Verheijen
Martien Vervoordeldonk

DRUKWERK:

Theo Timmermans
Toon Peeters
Harrie van de Ven

SECRETARIAAT

Siriusstraat 15
5721 XX Asten
Tel: 0493-692810
info@twcasten.nl
www.twcasten.nl

GSM-busje: 06-51979959

Bankrekening IBAN nr:
NL04ABNA052.34.46.438

REDACTIEADRES

Driehoekstraat 8, Asten
redactie@twcasten.nl

KOPIJ

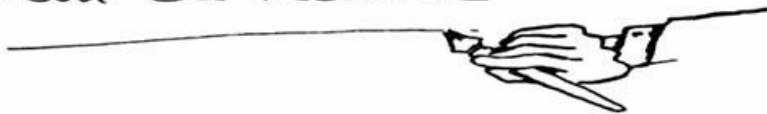
voor het volgende nummer
inzenden voor

1 december 2020

INHOUD

Voorwoord	blz. 3 t/m 4
Van de Voorzitter	blz. 4 t/m 6
Mijn TWC Verhaal (Martien Vervoordeldonk)	blz. 7 t/m 8
Verslag Herenweekend	blz. 9 t/m 11
Mijn Verhaal (Lau Joosten)	blz. 12 t/m 17
Jaarkalender	blz. 17
2020 (Hubert Vos)	blz. 18 t/m 21
Hoe fiets ik veilig in een groep?	blz. 22 t/m 24

Van de redactie

Nog steeds houdt Corona ons in zijn greep.
De 2^e golf heeft ons bereikt en de ziekenhuizen lopen weer vol.

Zo moest de organisatie van de NightBike deze activiteit ook al annuleren. Ontzettend jammer van zo'n prachtige activiteit maar begrijpelijk, want veiligheid voor alles. En ter elfder ure stuurde het bestuur de mededeling dat ook de sluitingsrit niet op deze manier door kan gaan.

Zo zijn er dit jaar dus slechts 3 activiteiten door kunnen gaan, de veldtoertocht in januari, de jaarvergadering en het herenweekend op de gewone fiets.

Gelukkig hebben we met zijn allen wel door kunnen fietsen zei het dan in aangepaste vorm, alleen of in kleinere groepjes.

We hopen dat volgend jaar weer een aantal dingen opgepakt kunnen worden, maar voorlopig hebben we er een hard hoofd in. Zolang een goed werkend vaccin niet algemeen verspreid kan worden zullen we ons moeten aanpassen.

Dus maar even afwachten of in januari de veldtoertocht en in februari de jaarvergadering door kunnen gaan.

Omdat nauwelijks activiteiten ontplooid konden worden hebben we nu een heel speciale Tube voor u samengesteld. We hebben enkele mensen gevraagd iets over hunzelf te schrijven. Aan dit verzoek hebben een drietal personen gehoor gegeven. Hubert Vos schrijft over zijn laatste jaar als burgemeester in Asten, Martien Vervoordeldonk over zijn tijd bij TWC en hoe hij daartoe gekomen is en Lau Joosten schrijft een zeer lezenswaardig levensverhaal.

Verder een verslag van het herenweekend dat uiteindelijk toch door is kunnen gaan en een oproep om een stuk veiliger te fietsen. Bepaald geen overbodig artikel gezien de vele valpartijen van de laatste tijd. Hoewel dit artikel wat laat in het seizoen komt, toch goed om het in je oren te knopen, of in je hersens op te slaan.

De redactie wenst iedereen veel leesgenot.

Van de Voorzitter

Normaal praat ik jullie bij over het wel en wee van onze fantastische club. Echter, ik heb al maanden weinig te melden omdat we onze activiteiten als maar niet door kunnen gaan.

“Gewoon mondkapje op en nie moeilijk doen!” We zijn nog niet van het Corona-virus af. Het aantal besmettingen loopt hard op. Eerder bleef het bij afstand houden. Minimaal anderhalve meter van elkaar. De regering sprak een dringend advies uit om een mondkapje te dragen in openbare gebouwen. Typisch Nederlands is de discussie over de mondkapjes. Zet je “wel” een mondkapje op, of “geen”. Gewoon afstand houden, dan was dat mondkapje ook niet nodig geweest. Maar we zijn een liberaal volkje en hebben onze eigen mening en we maken graag onze eigen keuze, want we weten zelf toch wel wat goed is en wat niet.

Ik werk al vanaf 10 maart thuis, met soms een dagje naar het werk, als het per se nodig is. Nederland is nu koploper met het aantal besmettingen. Als we zo door gaan stevenen we af op een keiharde lockdown, met misschien wel een avondklok als gevolg. Maar hopen dat het zover niet zal komen. Maar de verwachting is dat de maatregelen strenger zullen worden. Als jullie dit lezen dan heeft Rutte wellicht een avondklok ingesteld en moet de horeca nog eerder dicht. Hopelijk kunnen we wel blijven fietsen in groepsverband.

Het thuiswerken gaat best wel goed. Je bespaart de reistijd heen en terug, in mijn geval toch al gauw anderhalf uur rijden per dag. Het risico is wel dat je veel minder beweegt en te lang achter de laptop zit, met totaal geen beweging. Op het werk loop je meer en heb je meer sociale contacten. Mijn werkplek is nu de voormalige speelkamer van de kinderen. Tot aan de koffieautomaat is dat precies 5 meter lopen. Op en neer zijn dat dan toch mooi 10 hele meters. Je mist het contact met collega's. Op een drukke dag zie ik op mijn Garmin dat ik nog geen 500 stappen zet op een hele dag. Je bent de hele dag aan het werk en neemt te weinig ontspanning. Daarom ben ik gestart, om op de dagen dat ik niet buiten fiets, minimaal één uur per dag me lekker uit te kuren op de Tacx (hometrainer).

Gelukkig kon de Tour de France wel doorgaan. We genoten van een fantastische Jumbo-Visma-ploeg. Ze hadden alles onder controle tot de voorlaatste dag. Primoz reed een goede tijdrif, alleen zijn jonge landgenoot Pocashar, die daags na de Tour zijn 22^e verjaardag nog moest vieren, reed de tijdrif van zijn leven. De teleurstelling was groot en we hadden gehoopt dat het Primoz met de Jumbo-ploeg gelukt was om de Tour te winnen. Maar je gunt het ook die jonge Pocashar, die "geen" ploeg bij zich had en 3 weken achter de Jumbo-ploeg aan gereden heeft.

Nu kunnen we van de Giro genieten met ook 2 Nederlandse klassementsrenners, die top 5 moeten kunnen rijden. Dus zeker de moeite waard om te kijken.

Evenementen

Corona doet veel veranderen, en voor verenigingen is het maar aanpassen en bekijken wat er wel door kan gaan in aangepaste vorm. Zo kan door de anderhalve meter regel de feestavond helaas niet door gaan. Jammer, want dat is een gezellig avondje, muziek, dans en goed eten en drinken voor weinig geld. Helaas heeft de organisatie van ASA-Light de activiteit, op het allerlaatste moment, toch moeten cancelen. Door de nieuwe aangekondigde maatregelen van de overheid hebben we ook het clubkampioenschap voor de mountainbikers op het laatste moment nog moeten cancelen. Deze maatregelen hebben er ook toe geleid dat we onze snertrit niet met een kop snert bij Van Hoek kunnen afsluiten. We gaan deze snertrit dan ook als een reguliere fietstocht rijden. Vooruitkijkend weten we nog niet of de veldtoertocht in januari kan doorgaan omdat dit afhankelijk is of de overheid de huidige maatregelen tegen die tijd versoepeld heeft. Bij een flinke daling ga ik er vooralsnog vanuit dat het door kan gaan. Fingers crossed!!

Jos Moors

Voorzitter TWC Asten

Mijn TWC Verhaal

In deze tijd van het Corona virus is alles anders.

Voor de redactie van ons clubblad is het een hele opgave om d'n Tube elke keer weer lezenswaardig vol te krijgen. Daarom is mij gevraagd om mijn verhaal te doen inzake mijn lidmaatschap van TWC Asten.

Om te beginnen ik ben Martien Vervoordeldonk, inmiddels gepensioneerd maar voorheen altijd gewerkt bij H&D Precision. Ik heb tot mijn 35é altijd gerookt als een ketter. Toen ik stopte werd ik in een paar jaar wel enkele kilo's zwaarder en moest er wat aan gedaan worden.

Dit probleem besproken met mijn collega Theo Deenen en hij zei, "je moet wat gaan sporten." Het was toen winter en hij ging een paar keer per week naar de kunstijsbaan in Eindhoven en vroeg of ik kon schaatsen. Ik zei dat ik dat wel kon, en hij stelde voor om met hem mee te gaan. Zogezegd zo gedaan, en heel de winter mee geschaatst. Maar het werd lente en het schaatsseizoen was afgelopen. Ik zij tegen Theo "en nu?"

"Nou dan ga je toch met ons meefietsen." Ik zeg "Fietsen?" hij had intussen al 3 keer Diekirch – Valkenswaard gefietst. Ik zei, "ik kan toch niet met jullie meefietsen." "Dan doen we wel wat rustiger aan" was zijn antwoord. Dus ik naar Wim van Veghel en een tweedehands racefiets gekocht. Maar iedere keer als ik met hem was gaan fietsen kwam ik totaal löss thuis. Ik had Theo al drie keer begeleid als hij Diekirch – Valkenswaard fietste. Je bent hartstikke gek, 260 km fietsen op een dag en dan ook nog door de Ardennen. "Dat zal ik nooit van mij leven doen" had ik gezegd. Na drie jaar fietsen met een groepje mannen ging het alsmaar beter en werd ik in 1992 lid van TWC.

In dat jaar fietste ik voor de eerste keer zelf Diekirch – Valkenswaard. Dus zeg nooit: "Dat zal ik van mijn leven niet doen", want de wonderen zijn de wereld nog niet uit. Uiteindelijk heb ik de

tocht 5 keer uitgereden en een keer moeten opgeven. Inmiddels ook al 16 keer de Elfstedentocht uitgereden.

Ook heb ik jaren met veel plezier in het bestuur van TWC gezeten, en aan tal van activiteiten mijn steentje kunnen bijgedragen.

Het hoogtepunt was toch wel het 40-jarig bestaan van TWC, en het organiseren van het districkskampioenschap. Ook doe ik al jaren mee met het organiseren van de Fietsdriedaagse, die georganiseerd wordt door Stichting Activiteiten TWC Asten en waar ik vanaf dit jaar voorzitter van ben geworden.

De laatste tijd is er weinig van gekomen om te fietsen hoewel je zou zeggen dat in na mijn pensioen toch wel tijd genoeg zou hebben. Ik beloof de komende tijd weer wat meer te gaan fietsen met TWC, vooral op dinsdagmiddag.

De meeste TWC'ers kennen mij wel, maar voor de nieuwkomers hoop ik dat ze met dit verhaal meer te weten zijn gekomen wie nou Martien Vervoordeldonk is.

Ik wil hierbij iedereen bedanken voor de vele gezellige uren die we met elkaar hebben beleefd, waar dan ook, en zonder jullie medewerking niet hadden kunnen plaatsvinden.

Bedankt allemaal.

Martien Vervoordeldonk

----//----

Het Herenweekend

Omdat er een afmelding was werd ik door Jan Meulendijks gepolst om mee te gaan met het herenweekend. Na er een nachtje over geslapen te hebben besloot ik de gok maar te nemen en heb me aangemeld.

Op vrijdag 21 augustus was het dan zover en vertrokken we met 7 personen vanuit een regenachtig Asten naar Van der Valk in Alphen aan den Rijn. Halverwege werd het al droog en kwam de zon er stilaan door om de hele dag niet meer te verdwijnen en werd het warm tot heel warm.

Aangekomen in Alphen aan den Rijn werden snel de fietsen uitgeladen en gingen we op weg richting het zuiden. We passeerden Boskoop, Gouda, waar we over de kaasmarkt fietsten, en verder naar Schoonhoven waar we pauzeerden op een terras aan de oever van de Lek. Van daaruit ging het weer verder naar het noorden. Langs het riviertje De Vlist door een prachtige omgeving die deed denken aan Giethoorn. Weer aangekomen bij Van der Valk na 78 km lieten zich de halve liters goed smaken en keken we terug op een mooie dag met een prachtige route.

De volgende dag ging het richting de kust. Bij het vertrek was het nog droog maar al snel begon het te regenen. Via Wassenaar reden we de duinen in en ging de regen over in stortregen. Sommigen vonden de regen een voordeel omdat het dan niet zo druk was op het fietspad, anderen vonden het dan weer een nadeel omdat er geen vrouwelijk schoon te bewonderen viell!

Na de duinen kwamen we aan in Katwijk waar we als een stelletje natte katten een strandpaviljoentje binnenvielen. We werden er niettemin hartelijk ontvangen. Na de inwendige mens versterkt te hebben en weer opgedroogd vertrokken we over de strandboulevard al surfend op de harde wind in de rug naar Noordwijk.

Ondertussen was het gelukkig ook weer droog geworden en kwam de zon er af en toe weer bij.

Nadat we hotel Huis ter Duin (bekend van het Nederlands elftal) gepasseerd waren ging het weer landinwaarts en reden we langs de Kagerplassen. Daarna hadden we stormachtige wind soms vol op de kop en was het 'stoempen' geblazen, maar met Harrie Geboers op kop kwam het allemaal goed.

Na 87 km waren we toch nog op tijd weer terug om wederom een biertje op het terras te nuttigen, Het waaide nog steeds zo hard dat zelfs het flesje speciaal bier van Toon Sauvé van de tafel waaide. Door een snelle reactie kon Toon toch nog een deel gerstenat redden.

's Avonds hadden we een hapjesdiner in het Casa Havana in het achter het hotel gelegen Avifauna. Het was een heel leuk concept en Piet Mestrum had al snel een speciaal contact opgebouwd met ober Bas. Jan Meulendijks werd nog heel blij gemaakt met een Van der Valk potlood met gum!! Daarna nog een paar afzakkertjes in de hotelbar en was er weer een mooie dag voorbij.

De derde dag ging de route noordoost en al snel kregen we te maken met korte felle buien, en was het jasje aan jasje uit.

Via een mooie kronkelroute door allerlei dorpjes, waar de zondagsrust was ingetreden, ging het naar het noorden via de Kwakel en Kudelstaart, daarna zuidwest onderlangs de Westeinderplassen en het Brasemermeer. Ondertussen was het weer droog geworden maar wel weer dikwijls de harde wind op de kop (een kolfje naar de hand van Harrie Geboers). Terug bij Van der Valk hadden we er 69 km opzitten en konden we de thuisreis aanvangen.

's Avonds hadden we nog een gezellig etentje bij van Hoek waar nog vele sterke verhalen uit het verleden de revue passeerden.

We kunnen terugkijken op een zeer geslaagd weekend zonder valpartijen en technisch malheur en ondanks het wat mindere weer werd daar als echte diehards niet om gemaald.

Wat mij betreft zeker voor herhaling vatbaar. Ik wil dan ook iedereen bedanken voor de fijne dagen.

Een speciaal woord van dank voor Martien Vervoordeldonk voor de perfecte organisatie en Harrie Geboers voor de prachtige routes.

Een Nieuweling

----///----

Mijn Verhaal (Lau Joosten)

Hierbij een soort levensverhaal van mij. Dit op verzoek van de redactie van ons clubblad Den Tube.

Ik ben een zoon van Graard Joosten (1914-1993) en Bella Loomans (1912-2003). Mijn vader komt uit Liessel en mijn moeder uit de Driehoekstraat in Asten. Ik werd geboren op 24 maart 1947 en groeide op, op de boerderij aan de Leijingsweg 4 te Liessel.

Ik trouwde in 1971 met Marjan Eijsbouts (Asten, 1948), dochter van Hub Eijsbouts (1912-1992) en Nettie Wilmsen (1912-2002), die een SPAR supermarkt hadden op het Koningsplein in Asten.

Sinds mijn huwelijk (1972) woon ik in Asten, waar ik actief was en ben in het verenigingsleven.

In ons huwelijk werden een dochter (Willeke, 1973) en een zoon (Geert, 1975) geboren. Verder zijn we gezegend met een kleinzoon (18) en een kleindochter (16), kinderen van onze dochter. Onze zoon is nog steeds vrijgezel; zijn schoonouders konden geen kinderen krijgen.

Na de lagere school in Liessel ging ik korte tijd naar het kleinseminarie Beekvliet in Sint Michelsgestel en daarna naar de ULO in Asten. Na de ULO studeerde ik Elektrotechniek aan de UTS in Eindhoven. Ik werkte tot mijn dienstitijd in 1968 als onderhoudsmonteur bij Raaijmakers Textielfabrieken in Helmond. Na mijn militaire dienst ging ik in 1970 aan de slag als elektromonteur bij Van Stratum Elektrotechniek te Geldrop op de nieuwbouw van het Sint Anna ziekenhuis in Geldrop. Vanaf februari 1971 werkte ik tot aan mijn prepensioen bij energiebedrijf NV NRE in Eindhoven (tot 1989 Dienst Gemeentebedrijven van de gemeente

Eindhoven en daarna een zelfstandige NV) als adviseur elektrotechnische installaties en regelingen voor klimaatinstallaties en de laatste 6 jaar als accountmanager. In 1972 behaalde ik de diploma's Elektrotechnisch Installateur en Bedrijfsvoering, maar ik bleef dus in loondienst werken. Na mijn prepensioen bij NV NRE in september 2006 werkte ik in deeltijd via een uitzendbureau tot aan mijn pensioen in maart 2012 als energiebesparingsadviseur bij Q-Energy in Eindhoven.

Mijn maatschappelijke betrokkenheid is altijd heel groot geweest. Ik denk dat dit een erfenis van mijn vader is, die ook altijd heel actief was in het verenigingsleven. Van 1965 tot mijn diensttijd in 1968 was ik lid van de rijvereniging In Vriendschap Trouw te Liessel. Ik nam diverse keren deel aan concoursen (dressuur) met het achtstal van deze rijvereniging. In 1970 werd ik als gast-acteur gevraagd voor het openluchtspel van De Speledonckers te Someren. In het openluchttheater De Donck speelde ik een hoofdrol in 'Het spel der vergissingen' van William Shakespeare.

Ik had mijn eerste bestuurservaring als voorzitter van KJM afdeling Liessel, in de periode 1966-1969. Deze jongerenvereniging KJM ging in april 1968 op in JOEK, maar de afdeling Liessel werd opgeheven in juni 1969. Hierna werd ik lid van JOEK afdeling Asten. Hier hanteerde ik ook diverse jaren (1971 tot 1974) de voorzittershamer, totdat ook deze afdeling in 1974 werd opgeheven. In 1972 was ik prins karnaval van de JOEK regio Peelland.

In 1966 nam ik deel aan de Eindhovense schoolatletiek-kampioenschappen, waar ik ongetraind op de 1000 meter als vierde wist te finishen. Toen was al duidelijk dat ik aanleg had voor hardlopen, hetgeen later tot uiting kwam in mijn atletiekloopbaan.

Als wedstrijdlid van HAC (Helmondse Atletiek Club) in de periode 1983 tot 1995 was ik gedurende 9 jaar tevens looptrainer van de lange afstand lopers. In deze periode behaalde ik het diploma Looptrainer van de Atletiekunie. Ook verzorgde ik de aankondigingen en verslagen van de wedstrijden ten behoeve van pers en clubblad. Ik begon mijn atletiekcarrière bij de afdeling Atletiek van 't Jasper Sport in Someren (1975 tot 1983). Daar was ik niet alleen wedstrijdatleet, maar ook jeugdtrainer, PR-man en een jaar bestuurslid. In die periode behaalde ik het diploma Jeugdathletiektrainer van de Atletiekunie.

Vanaf 1986 tot 1995 was ik steunlid en vanaf 1995 (wedstrijd)lid van atletiekvereniging Lopersgroep Deurne, waar ik vanaf 1997 allerlei hand- en spandiensten verrichtte. Van 1997 tot 2003 was ik looptrainer. Tevens was ik 2 jaar voorzitter van de technische commissie (1998-1999) en 12 jaar lid van de sponsor- en communicatiecommissie (1998-2010), waarvan de laatste 7 jaar voorzitter. Ook regelde ik jarenlang de deelname van topatleten aan de halve marathon van Deurne en de Zandboscross. Ik was bovendien zelf wedstrijdloper en heb aan veel wedstrijden deelgenomen. Bij de senioren behaalde ik een aantal overwinningen in onder andere de stratenloop over 10 km in de Deurnese Sint Jozefparochie in 1984, de Marebos halve marathon in Onderbanken (Brunssum) in 1984, de uurloop van HAC Helmond in 1984 en 1988, de Praasterink halve marathon in Helmond in 1985, 1986 en 1988, de 10 km stratenloop in Sevenum in 1985, de Koninginneloop over 10 km in Someren in 1986, de Schadijker bosloop in Horst in 1986, de Marebos 10 Engelse Mijlen in Onderbanken (Brunssum) in 1987 en 1988, de Koninginneloop van HAC in 1988 en de Norbertus stratenloop over 10 km in Horst in 1988.

Als veteraan (master) behaalde ik talloze overwinningen en ereplaatsen, zoals 2^e in de marathon van Utrecht in 1989, totaalwinnaar van de marathon in Schoorl in 1990, 5^e bij de Nederlandse veldloopkampioenschappen in 1991, winnaar van de

uurloop in Deurne in 1991, 5^e bij de Nederlandse kampioenschappen 15 km in 1991, winnaar van de uurloop van HAC Helmond in 1993, Zuid-Nederlands kampioen op de halve marathon in 1993, Zuid-Nederlands crosskampioen in 1994 en winnaar van de halve marathon in Deurne in 2007.

In 1989 werd ik in Doorn op de Utrechtse Heuvelrug Nederlands crosskampioen bij de gemeenteambtenaren 40-plus. Daar werd door sommige mensen wat lacherig over gedaan, maar in die wedstrijd ben ik tot het uiterste moeten gaan om te winnen. Ik kwam daar een aantal dezelfde atleten tegen als in het Nederlands kampioenschap van de Atletiekunie. In datzelfde jaar werd ik met het veteranenteam van HAC Helmond Nederlands crosskampioen in Gouda. Eind 1990 nam ik met een grote groep Nederlandse atleten deel aan de marathon in New York. Van de 25.000 deelnemers finishte ik als 480^e. Op 13 december 2010 liep ik mijn laatste wedstrijd tijdens de Zandboscross in Deurne. In totaal liep ik 25 marathons, waarvan enkele in 2 uur en 34 minuten.

Namens de Nederlandse Invaliden Sportbond (NIS) was ik actief als trainer/coach tijdens de Europese kampioenschappen voor visueel gehandicapte atleten in het Zwitserse Zürich in 1989 en tijdens de Wereldspelen in Assen in 1990.

Vanaf 1995 ben ik als lid van gemengd koor Amuze in Asten actief als zanger en vanaf 2001 als bestuurslid. Ik was voorzitter van 2001 tot 2005 en vervul sinds 2005 tot op heden de functie van secretaris. Ik ben bij dit koor onder andere erg actief bij het organiseren van concerten, het maken van draaiboeken, PR-zaken en de website.

Verder was ik jarenlang (1978 tot 2007) actief kaderlid bij de FNV, voorheen AbvaKabo FNV, bij het bestuur van de bedrijfsledengroep (BLG) van Abvakabo FNV bij mijn werkgever in Eindhoven. Tevens was ik actief in de Landelijke Advies Commissie Nutsbedrijven van de Abvakabo FNV.

Van 1990 tot 2015 heb ik me ingezet als mantelzorger voor mijn zus Gerda (1953-2015), die een verstandelijke beperking had. Helaas is ze in 2015 overleden.

Op donderdag 3 november 2016 ontving ik, tijdens het jaarlijkse Ceciliafeest in zaal Eijsbouts te Ommel van gemengd koor Amuze, uit handen van burgemeester Vos van gemeente Asten de koninklijke onderscheiding Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Het bestuur van het koor en mijn vrouw hadden het goed stil kunnen houden, zodat ik compleet werd verrast.

Ik heb het syndroom van Ménière. Dit houdt in dat ik soms last heb van draaiduizeligheid, constant last van tinnitus (ruis in mijn oor) en gehoorverlies. Dat gehoorverlies geeft steeds meer problemen met besprekingen en vergaderingen. Dat is een van de redenen dat ik wil gaan stoppen als secretaris.

Ook de ziekte van mijn vrouw speelt hierin mee; ze heeft in de loop van de jaren al acht keer een operatie ondergaan vanwege de uitzaaing van een tumor. Ik heb al 5 keer een weekje in het gasthuis van het Anthony van Leeuwenhoek ziekenhuis in Amsterdam geloged als Marjan daar geopereerd werd. Op dit moment gaat het gelukkig redelijk goed met haar.

Doordat ik in het verleden steeds meer last kreeg van artrose in mijn knie ben ik gaan fietsen op de racefiets en de mountainbike. Het fietsen heb ik geleidelijk opgevoerd en het hardlopen afgebouwd. Zo kon ik toch aan het sporten blijven. Mentaal heb ik er veel moeite mee gehad om het hardlopen los te laten, maar het fietsen heeft me daarin goed geholpen. Omdat ik een echte verenigingsman ben vond ik het vanzelfsprekend om lid te worden van TWC Asten.

In 2008 ben ik lid geworden en omdat ik in de loop der jaren meer voor de club wilde gaan betekenen, gaf ik eind 2017 aan bij het bestuur dat ik de vrijkomende taak van secretaris wel wilde opvullen. Sinds februari 2018 ben ik nu secretaris en zoals ik eerder aangaf

wil ik daar in februari 2021 mee stoppen. Maar dan moet er natuurlijk wel een goede opvolger zijn. En die opvolger kan rekenen op mijn steun; die zal ik goed inwerken. Als er na het lezen van dit verhaal leden zijn die mij op willen volgen dan kunnen ze contact met mij opnemen, zodat ik ze goed kan informeren wat die taak inhoudt.

Lau Joosten

Secretaris TWC Asten

Jaarkalender

NightBike helaas ook gecancelld.

25 okt '20	Fietstocht gaat wel door, de snert na afloop niet.
1 nov '20	Clubkampioenschap ATB, helaas ook gecancelld
10 jan '21	Veltoertocht
9 febr '21	Jaarvergadering

2020

Beste lezer,

Op Nieuwjaarsdag is een nieuw jaar begonnen ..... 2020.

Ik vraag mij af: Spreek je dit jaar nu uit in letters als 'tweeduizend twintig' of als 'twintig-twintig'? Beiden zijn correct, maar uitspreken in letters is het meest gebruikelijk. Zelf vind ik 2020 in cijfers wel een magische klank hebben.

Wat heeft het nieuwe jaar voor jou in petto?

We ontmoeten elkaar.

De beste wensen worden uitgewisseld, een voorspoedig, gelukkig en vooral gezond 2020! Het elkaar gezondheid toewensen klinkt zo gewoon, maar wanneer je zelf geraakt bent is het erg belangrijk.

Het begin van een nieuw jaar verloopt voor mij -zeg maar alweer ruim 25 jaar steevast- volgens eenzelfde vast patroon. Nieuwjaarsrecepties bezoeken, toespraken schrijven en dit jaar op 4 januari het uitreiken van zeven koninklijke onderscheidingen bij de vrijwillige brandweer in de omgebouwde feestlocatie van de brandweerkazerne. De blijk van waardering valt goed, het is er druk en gezellig.

Ik loop altijd wel even binnen bij het Manegevoetbal bij Heiligers en ga door met het persoonlijk bezoeken van gouden, diamanten of zelfs briljanten echtparen, meer dan vijftig per jaar. Ik besef, dat ik vanaf 2012 meer dan 350 bezoekjes heb gebracht.

In het begin van het jaar rijd ik de laatste jaren ook op een mountainbike. Wat een mooie routes in de Peel met een gevarieerde kalender van TWC en de speciale tochten, die georganiseerd worden. De TWC-race fietsgroepen app is trouwens op mijn mobiel de meest gevulde app. Wel erg handig, want ik slaag er altijd in om "aan te haken" bij mijn groepje.

Ik geniet heel erg, als ik op de fiets zit, hoewel ik ook wel eens op de grond lig.

Sinds ik op mijn vijftigste gestopt ben met voetballen, kan ik het fietsen niet missen.

Trouwens nu we het over TWC hebben, wil ik ook nog maar eens schriftelijk mijn dank uitspreken voor allerlei extra activiteiten, die georganiseerd worden van bijv. Bevrijdingstocht Normandië Asten bij 70 jaar bevrijding Asten in 2014 tot Fietsdriedaagse op hometrainers van KansPlus of de jaarlijkse Fietsdriedaagse Asten om er maar enkele te noemen.

In januari van elk jaar breekt ook altijd het carnavalsseizoen aan. Ik bezoek de Kolderieke avond van de Plekkers, en De Klot presenteert ook al diverse opwarmers voor het grote carnavalsgebeuren. Ik eet met de nieuwe Prins traditioneel een stukje Klotvlaai. Met carnaval houd ik een ludieke sketch in het gemeentehuis en herinner mij een 'Reundje Klot' met wat regen in het begin van de middag en duizenden bezoekers.

Tal van evenementen in Asten dienen zich vervolgens weer aan in het nieuwe jaar. In februari bijv. wordt een blijvend herdenkteken Dubbelcrash onthuld in Heusden. Een negental Franse Piloten kwamen in WO II om het leven.

Ik verbaas mij telkens hoeveel evenementen Asten heeft. Te veel om op te noemen, je kent ze wel, kermis, zeskamp, spel zonder grenzen en ga zo maar door.

Ik besluit -vanwege het bereiken van mijn pensioengerechtigde leeftijd- op 15 januari 2021 te stoppen als burgemeester van Asten. Dat zal wennen worden na een bestuurlijk leven, dat begon met mijn wethouderschap op 5 september 1978.

En dan doet eind februari/begin maart het coronavirus in Nederland haar intrede:

Op 12 maart wordt een intelligente lockdown afgekondigd door premier Rutte met drastische maatregelen. Op 15 maart 18.00u sluit de horeca. Vanaf die tijd leven wij in ongewone tijden, die zijn weerga niet kent.

Zaken, die anders volstrekt normaal zijn, zoals bijv. naar je werk gaan, kinderen naar school brengen, familieleden en vrienden ontmoeten, samen sporten of buitenshuis iets eten of drinken zijn dan “even” niet meer. Het raakt ons allen, van jong tot oud.

Ik leef op afstand mee met degenen, die het virus hebben opgelopen. Mensen zijn erg ziek geworden, er vallen in april en mei meer dodelijke slachtoffers. Ik denk terug aan de nieuwjaarswensen en een vooral gezond 2020. Nooit eerder in mijn leven is de focus zo gericht geweest op gezondheid.

Ik wens het gehele jaar door heel veel mensen: “Blijf gezond”.
Ik roep mensen op om de maatregelen van het kabinet op te volgen en gebruik de term:

“Gebruik je gezond verstand”!

Het coronavirus vraagt veel van iedereen, verantwoordelijkheid en zorg voor de ander. Voor mij zijn het ook ongewone tijden geworden. Hoezo familiebezoek bij jouw 88-jarige vader, familie, vrienden. Hoezo naar vergaderingen, evenementen, Koningsdag en 4 mei, de persoonlijke bezoeken van echtparen. Het ontmoeten van mensen, wat ik erg belangrijk vind, valt nagenoeg stil.

Ik begin met het schrijven van inwonersbrieven over het coronavirus in het Peelbelang. Er wordt niet meer in groepsverband gefietst bij TWC. Het zijn voor iedereen ongewone tijden van jong tot oud.

En dan gloort er licht aan de horizon en gaan we vanaf juni over tot een versoepeling .....

Ik schrijf op 8 oktober dit stukje op verzoek van de redactie. De besmettingen in Nederland stijgen naar 5000 per dag. De

onzekerheid neemt toe. We hobbelen weer achter het virus aan. Er wordt opnieuw een dringend beroep gedaan op ons gedrag.

Ik heb nooit zo vaak mijn handen gewassen en ik schrik wanneer ik geen 1,5 meter afstand bewaar. Wat gaat de volgende persconferentie brengen .....?

Ondertussen zijn weer vele evenementen afgelast, zelfs in 2021.
Mogen we nog blijven sporten?
Komt er snel een vaccin?

En dan nog de zeer vele andere vragen, die ik hier niet stel.

Ik hoop snel weer op de mountainbike te zitten en met TWC te genieten. Dan weet ik dat het met het onder de knie krijgen van het Coronavirus de goede kant op gaat.

Ik wens iedereen toe: "Blijf gezond".

Hubert Vos

Hoe fiets ik veilig in een groep?

De laatste tijd zijn er flink wat valpartijen geweest bij het fietsen in TWC verband.

Hoe komt het, vraag je je dan af?

Is het omdat de mensen niet meer gewend zijn om in een groep te fietsen? Is het gewoon onoplettendheid?

Schrijver dezes heeft een aantal keren meegefiets met de groepen van TWC en is toch wel een flink aantal tekortkomingen bij het fietsen tegen gekomen.

Onderstaand een aantal geconstateerde dingen die beter kunnen:

- Natuurlijk is het leuk met elkaar te buurten tijdens het fietsen, maar houdt a.u.b. afstand van je voorganger en blijf voor je kijken. Bij een normaal gesprek kijk je je gesprekspartner aan, bij het fietsen kan dat niet en blijf je voor je kijken.

- Het is vaak ontzettend druk met roepen in de groep wat vaak leidt tot paniek of onrust. Iemand achteraan of in het midden gaat roepen als hij een tegenligger ziet, anderen gaan ook roepen. **NIET DOEN.**
- De eerste geven met een armgebaar achter de rug aan dat men moet invoegen. (Dus niet je hand uitsteken maar echt naar achter je rug, anders leidt dit weer tot misverstanden) Roepen is daarbij niet nodig. De volgende geven ook op dezelfde manier dit door naar achteren. Armsignalen worden direct gezien, zijn voor iedereen duidelijk en voorkomen paniekreacties in de groep, terwijl roepen paniek veroorzaakt omdat nooit direct duidelijk is waarvoor geroepen wordt, wat leidt tot later reageren en vaak tot abrupte reacties zoals onnodig remmen met alle gevolgen van dien.
- In deze heeft dus de fietser die Links vooraan fietst een leidende rol, of bij passeren uiteraard diegene die Rechts vooraan fietst.
- Als van achter een auto komt is het aan de achterste om dit te roepen en dit wordt dan doorgegeven naar voren. Dit is het enige dat geroepen dient te worden.
- Voeg op een smalle weg zo snel mogelijk in zodat een tegemoetkomende of achteropkomende auto er goed door kan.
- Indien u moet invoegen naar rechts gaat de fietser aan de binnenkant voor en aan de buitenkant sluit dan aan zodat de buitenste de binnenste niet af kan snijden. Uiteraard laat de volgende in de rij ruimte voor de invoegende fietser.
- Bij het Invoegen naar Links uiteraard eerst de buitenste en dan de binnenste fietser.

- Dan nog iets wat tot veel paniek kan leiden. Tientallen keren hoor je de kreet PAS OP. Waar moet je voor oppassen? Steekt er een kat of een hond over? Komt er iemand van rechts, komt er een tegenligger? Niks zo verwarrend als dat.

NIET DOEN DUS!!!!

- Ook als een auto of andere verkeersdeelnemer van Links nadert, raak niet in paniek, ga ook dan niet roepen. De eerste rijders kijken of men gezien is. Gezien? Geen probleem en gewoon doorfietsen.
- Verder is het advies, blijf geconcentreerd letten op de veiligheid, zelfs in bochten kunnen ook steentjes liggen (hè Noud).

Uit bovenstaande blijkt dat behoudens de normale dingen zoals goed opletten en vooral het vele geroep leidt tot paniek in de groep. Beperk dit dus zo veel als mogelijk.

Bedenk dus: **Een stille groep is een veilige groep...**

